

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.).

Denar naj se pošilja po napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XIX.

V Celovcu, 11. oktobra 1900.

Štev. 41.

V a b i l o.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem

napravi

v nedeljo dné 14. oktobra 1900

dva shoda

in sicer

ob 1/2 10. uri dopoldne po dopoldanski službi božji

v gostilni g. Novaka v Kamenu, ter ob 4. uri popoldne

v gostilni g. Štokl-a pri Fari ob Prevaljah.

Na dnevnem redu je razgovor o bodočih državnozbornih volitvah (poročja g. dež. poslanec Fr. Grafenauer), o gospodarskih in političnih zadevah itd.

Rojaki, Slovenci, zlasti volilci, pridite v obilnem številu na važna shoda! Odbor.

Nekoliko besedij o volilcih.

Volitve poslancev za državni zbor so pred durmi. Zatorej bode umestno, da pri tej priliki spregovorimo nekoliko besedij o tem, kakšni bi imeli biti volilci.

Vprašamo najprej: Čemu so volitve? Ali samo za jezo? Država, v kateri živimo, je ustavna država. Pri nas ni več tega, da bi sama volja vladarjeva bila postava, ampak o celem upravljanju občin, dežel, o vseh postavah, o plačevanju davkov itd. odločujejo z vladarjem vred občani sami. Ker pa ni mogoče, da bi vsak občan o vseh teh zadevah sam osebno odločeval, zato si voli zastopnike-poslance in sicer deželne in državne.

Deželni in državni poslanci imajo pravico v imenu svojih občanov govoriti in ravnati. Kar le-ti zastopniki sklenejo, to velja, to postane po-

stava in vsak občan je dolžan postavu ubogati. Ali potem ni treba, da so ti zastopniki pametni, pridni in poštenu ljudje, da se v njihovih rokah večidel nahaja blagor in mir njihovih soobčanov? Gotovo! In kdo odločuje o teh zastopnikih? Nihče drugi kakor volilci sami. Ker si gotovo želimo, da bi možje, ki imajo pravico v našem imenu govoriti in ravnati, bili zmirom pravi, iskreni, resnični naši branitelji, hočemo danes povedati, kako moremo dobiti takih mož. In že poprej rečemo, da bomo imeli dobre zastopnike, ako bomo vedno sami dobri volilci.

Koga pa naj imenujemo dobrega volilca? Dober volilec je tisti, ki hodi volit in sicer vsakokrat, naj je ta ali ona volitev razpisana. Tako je n. pr. med volilci volilec A, kateremu se zdi težavno iti na volišče; pravi, da volitev ga ovira, da mora iti na dan volitve kam drugam, da ni vredno, da bi glas reklamoval in včasih tudi reče: Kaj je na tem ležeče, ako bo za en glas manj ali več. — Nikakor, predragi! En glas je tudi glas. Večkrat edini glas odloča. Večkrat je večina samo za en glas. Da ima Francoska od leta 1875. republiko, to je odločil en sam glas. Tudi nekatere avstrijske postave so bile vpeljane z večino le enega ali dveh glasov. Ako torej ne greš k volitvi in se izvoli po tvoji nemarnosti slab deželni ali državni poslanec, bode se v deželi ali državi slabo gospodarilo, tvoji zastopniki ti naložé nepravilne davke, izdajo slabe postave itd. Povej mi, dragi prijatelj, ali ne bodeš tudi ti vsled tega trpel? Potem boš znabiti se pritoževal in tarnal, ali nepozno bode; zgodilo se ti je, kakor si zaslužil. Pojdi torej zmirom na volišče in bodi marljiv volilec!

To pa še ni vse, da bi se volilo. Glavno je, da se dobro voli. Boljše bi bilo ne voliti, kakor slabo voliti. Ali kako naj dobro volimo? Za to je samo eno pomagilo, in sicer naj si vsak volilec napravi svojo lastno sodbo o zadevah občine, dežele in države, da bo zaveden volilec. Ko pride čas volitev, nastopajo razni kandidati in vsak trdi o sebi, da je najboljši; objavljajo se razglasi, v katerih se obljublja najboljša stvar. Pred volitvijo je treba vse dobro preudariti; po volitvi je že pozno. Naj nihče ne voli tega ali onega, ne da bi vedel zakaj. Vsak volilec mora vedeti, kaj dela. Pravica volitve mu nalaga dolžnost, da se poprej pouči. In pouka vsak volilec najde dovolj v dobrem

časniku („Miru“) in pa pri volilnih shodih. Torej v drugi vrsti mora biti vsak volilec dobro poučen, to je, zaveden.

K tej lastnosti mora pristopiti še druga lastnost — poštenost ali vestnost. In kateri volilec je vesten? Tisti, pri katerem odločuje občni blagor. Tisti pa ni vesten volilec, ki iz prijateljstva oddaja svoj glas komu, o katerem vé, da za ta opravek ni, ali voli tega ali onega, da bi mu ta ali oni zopet v nečem pomagal; sevéda na najnižji stopinji stoji tisti, kateri proda svoj glas za denar ali za dobro južino (golaž).

Ali si še želite v tem pogledu kakšno opazko? Evo vam! Ne oddajaj svojega glasu nobenemu, kakor poštenemu in vestnemu možu. Najboljše poročstvo, da bode kandidat delal v občni blagor, je njegova vestnost. Poslanstvo je kakor denar in denar smemo zaupati samo poštenim ljudem.

Ogerski pisatelj Jokai v svojem romanu „Komedijanti življenja“ popisuje tudi „korteševanje“ (volilno gibanje) v neki ogerski vasi. Med raznimi kandidati nastopi tudi eden ter obljubi volilcem, ako ga bodo volili, da ne bodo plačali nobenih davkov niti ne pojdejo njihovi sinovi k vojakom; sezidala se jim bode krasna šola, napravile lepe ceste itd. Eljen! klicalo se je povsod. To je možak, takega potrebujemo, tega bomo volili!

Koliko obljub pa je izpolnil ta poslanec? Gotovo niti ene! Saj je obljubil nemogoče stvari. Zato ne zaupajte temu, kateri preveč obljubljuje! Obljubiti je lahko, ali izpolniti obljube je druga! Danes vas tak kandidat hvali ter se vam prilizuje, a jutri vas bode že zasmehoval... Ako pa pred vas pride kandidat in reče: To-le bom storil, tega pa ne; to je pravično, ono pa je nepravilno; to morem storiti, onega pa ne morem; da, ako je voljan rajši pri volitvi propasti, kakor prazne obljube storiti: volilci, tega moža volite! To je mož in značaj, kar je obljubil, to izpolni in še več! — Marljivost, vestnost, to so lastnosti dobrega volilca.

Živimo v ustanovni državi. Kakšno je bilo veselje, ko se je l. 1848. uvedla ustava! Vsak je mislil, da bode sedaj na svetu pravi raj. To pričakovanje je bilo sevéda sad nespametne domišljije, kajti, naj je ustava kakoršna hoče, zmirom bodo nadloge in revščina na svetu. Ali toliko je vendar res, da se je z ustavo dala podlaga velikemu napredku na vseh straneh. In vspehi ustavnega

PODLISTEK.

Na krivih potih.

(Izvirna povest. — Spisal + učitelj J. Freuensfeld.)

(Dalje)

Zvečer je šel Hribar v gostilno. Pa tamkaj nikogar ni našel. „Kako je, da ni nikogar?“ vpraša gostilničarja.

„Denarja ni!“ pravi uni.

„E kaj! sevé, kdor ne dela, ga nima.“ Na te besede prikaže se Štefan med durmi.

„Živio Štefan, živio!“ kričal je Hribar od veselja, „le sém, le sém!“

„Ti tukaj?“ čudi se Štefan. In seli so se krog mize ter o navadnih stvareh pogovarjali.

Zdajci pa reče Hribar: „Pustimo to in nje raje malo vzmimo!“ Krčmar hitel je po kvarte in začeli so igrati. Dolgo je to trajalo, še čez polnoči. V začetku bila je sreča pri Hribarju, pa polagoma se je obrnila od njega; — slednji krajcar je zgubil. Temu se je čudil in zdelo se mu je, da ni šlo vse po pravem; a tega si ni upal Štefanu očitati.

Jezno je šel Hribar s Štefanom domov. Ne krajcarja ni imel več od tistega, kar si je tako lahko zaslužil, a pomislil ni, kar pregovor pravi: „Kakor dobljeno, tako zgubljeno.“

„Kedaj greva zopet?“ vpraša Štefana. Uni se ustavi. „Danes je sredo; v soboto večer.“ „Dobro!“ odgovori Hribar in šla sta vsak na svoj dom.

IV.

Hribarju je prišel zaželjeni sobotni večer. Po večerji sedel je na stolu pri oknu. Marija pa je zopet popravljala raztrgano obleko otrok, kakor je to že po kmetskih hišah navada. Tiho in mirno je bilo v sobi, le enomerni tiktak stenske ure se je razlegal. Otroka sta že sladko spala.

Molčéče šivala je Marija; a njene prsi vzdigovala so se prevelike bolečine. Njen obraz ni imel več čvrste barve, bil je bled; na njem bila je videti globoka bridkost. Ko bi Hribar, ki je vstran zrl, dobro opazoval svojo ženo, videl bi, da se je včasih v njeno oko prikradla grenka solza. A kaj je bilo njemu za to!

Zdajci pa vstane Marija ter gre k postelji otrok. Tam je mirno postala ter je zrla nekoliko trenutkov nedolžne obrazce svojih ljubčkov. Ne-popisljivo tožni zdihljaj izvil se ji je sedaj iz njene nesrečnega srca. K otrokoma se je nagnila ter je začela britko ihteti.

Sedaj še le ozrl se je Hribar na svojo ženo. Trdo srce se mu je vendar omečilo, ko jo je videl tako jokati. Vedel je, da je on kriv te žalosti.

K njej se bliža ter jej s prijaznim glasom pravi: „Kaj se tako solziš, Marija?“

„Moj Bog, moj Bog, zakaj?“ izdihne ona.

„In zopet otrpelo mu je srcé, ko ga je spomnila na pregreške. Zaničljivo se zasmije ter pravi: „Jaz vem, da mene misliš in da sem jaz vsega tega kriv. In da bodeš zopet nekaj časa pred menoj mir imela, podal se bodem danes zopet na pot.“

Ko je to govoril, vzdignila je Marija svoj

obraz k njemu ter ga je obupno gledala. „Da bom mir imela pred teboj?“ ponavljala je trepetaje.

„Dà!“ odgovoril je mrzlo, „saj mi pretakaš solzé noč in dan, in jaz še ne vem zakaj? In pri tem pa se še oziraš ná-me, kakor da bi bil hudodelnik.“

„Ti ne veš, zakaj se solzim? — O ti veš, gotovo veš, da le zaradi tvoje zmotnjave trpim; in sedaj me hočeš še zasmehovati! O jaz reva!“ pokrila je svoj obraz z rokama ter vnovič jokala.

„Ha! ti reva! Jaz pa se trudim po noči in po dnevu, da bi odvalil kamen, ki me teži! — Pa jaz sem se res že vsega naveličal. Jutri v noč pridem nazaj!“ ter se napoti iz sobe. Pa kakor blisk stopi Marija pred njega. Ljubeznivo vpré svoje oko v njegovo ter milo prosi: „Tone! poslušaj me sedaj! Danes, samo danes ne pojdi; tako se bojim za té!“

S prvega se je Hribar nad tem začudil, a kmalu prikaže se mu na ustih zaničljiv smeh: „Misliš da sem strahopetnež!“ ter hoče z roko odriniti Marijo.

Zdajci pa Marija pade pred njim na kolena; proseče vzdigne svoje roke k njemu ter milo, milo prosi, da bi se mrzel kamen omečil: „Tone! o danes ne! Čuj me! Cel današnji dan sem nekako nemirna, nikjer ne najdem pokoja. Vsak šum strese mi truplo. Pa nek notranji glas pravi mi vedno: „Pripravi se, da bodeš močna! Nesreča se bliža!“ In pred mojo dušo stopi pa v takih trenutkih tvoja podoba. Oh kakšen si! Ves raztrgan, krvav, ves bled, prepaden ko smrt! — Tone! poglej tja na posteljo! Nimaš srcá? Tone! Tone! ne zapusti me, ne zapusti me!“

življenja bodo tem večji, čim sposobnejši, vestnejši in odločnejši bodo možje, katere bomo volili v deželni ali državni zbor.

Zatorej h koncu še ponavljam: Kdor hočeš, da bi zadeve obične, dežele in države se dobro opravljale, bodi sam dober volilec in sicer marljiv, zaveden in vesten volilec!

Svečan.

Dr. Jožef Kranjec (Krainz).

V Skalah pri Velenju na Spodnjem Štajerskem se je vršila dne 2. septembra t. l. lepa narodna slavnost v spomin rajnemu narodnjaku, doktorju Jožefu Kranjcu, ki se je sredi tekočega stoletja mnogo trudil za pravice svojega naroda in za veljavo slovenskega jezika. Porodil se je v preprosti kmečki hiši. Že kot dijak zavedal se je popolnoma svoje slovenske narodnosti. Kot ud „slovanskega kluba“ je delal l. 1848. proti separatističnim nazorom nemčurjev in bil za slovenskega državnega poslanca izvoljen, na kar je bil zelo ponosen. Leta 1849. je bil imenovan za profesorja na graškem vseučilišču. Tukaj je on — prvi slovenski vseučilišni profesor — do leta 1853. učil avstrijsko državljansko in kazensko pravo v slovenskem jeziku. Leta 1850. je dokončal slovenski prevod državlanskega zakonika, obsegajočega 1502 paragrafov, — za tisti čas velikansko delo, ker je bilo prvo te vrste. Pozneje je spisal učeno knjigo „System des oest. allg. Privatrechtes“, katero strokovnjaki zelo hvalijo.

Mramornato ploščo, ki so jo omenjeni dan ob navzočnosti odličnih slovenskih zastopnikov iz raznih krajev vžidali v zvonik škalske cerkve učenemu rojaku v spomin, priča, da je bil Kranjec eden najboljših gorečih slovenskih rodoljubov iz srede tega stoletja, in da je on kot slovenski rojak veliko pripomogel k razbistrenju pravoslavne znanosti v naši državi. — Gledé slovenskega svojega prepričanja je bil mož vseskozi poštenjak. Nikoli in nikjer ga ni zatajil in bil je vedno ponosen na to, da ga je rodila slovenska mati. Da ni prerano zapustil ta svet, gotovo bi bil tudi skrbel za to, da bi se bila v tem duhu vzgojila njegova deca.

Eden njegovih sinov je sedaj odvetnik in mestni odbornik v Celovcu, ki se pa po mišljenju družji z našimi nasprotniki Nemci. Temu smo bili osobito mi koroški Slovenci že nešteto krat tarča, v katero je brezobzirno streljal ter se oglašal vedno in povsod tam, kjer nas je mogel najobčutneje zadeti in nam največ ko mogoče škodovati. On je sedaj po duhu in mišljenju nemški nacionalec in ni še dolgo od tega, ko je v nemško-avstrijskem planinskem društvu celovškem predlagal, da se naj iz načelnitva izvrše blagajnik g. Pokorny edino le radi tega, ker ni Nemec, ampak Slovan po rodu.

Ako bi se hoteli naši koroški Nemci resnično postaviti na to stališče, katero je zavzemal v tem slučaju dr. Krainz proti Pokornju, potem bi morali vzeti v roko precej veliko metljo, da bi z njo očistili svojo stranko vseh tistih elementov, ki se silijo v njihovih vrstah naprej kot odločni „Nemci“, če tudi jim teče po žilah prava slovenska, oziroma slovanska kri.

G. dr. Krainz pa se je moral v trenutku, ko smo Slovenci slavili zasluge njegovega blagega

„Bedarija!“ zareži se srdito Hribar, pahne Marijo v stran ter zgine iz sobe. Marija pa je še klečala. In zopet je dvignila svoje roke in sedaj pa tja k nebeškemu Očetu, komaj razločno šepetala je ter molila iz globočine svojega srca:

„Oče večni! ki si dobrota in usmiljenje, usliši me! Svojo roko drži nad njim, da bo nepoškodovan prišel nazaj! Moj Bog, ne pusti me obupati! Kaj bom jaz brez njega, kaj ti mali siroti! — Usliši me, Vsemogočni! Ozri se nanj in hudoba bo zginila od njega. Daj ga zopet meni in sebi!“

VII.

Temna viharna noč je. Nebó pokrivajo težki oblaki, iz katerih švigajo neprenehoma bliski. Zamolkel grom razlega se po tihí noči.

Hribar in Štefan vračata se s tobakom na rami domov. Nič se ne pogovarjata, marveč molčé stopata naprej. Sedaj pa sedaj postoji Štefan ter pazno posluša. Ko bi ga Hribar skozi črno noč videl, opazil bi, da prevelikega strahu ves trepeče. In zopet se vstavi Hribar ter vleče na uho; potem Hribarju, ki je poleg njega stal, tiho pravi: „Slišal sem, da je danes straža pomnožena. Danes bova hudo imela! — Pa jaz ne vem, kako je to, da se mi danes vse nekako čudno zdi; celo telo mi trepetá.“

Hribar pa se je spomnil Marije. Ni ona tudi nekaj enakega govorila? Groza ga je obšla. Pri sebi pa je mislil: „Bog mi daj danes srečno domov priti!“

(Konec prihodnjic.)

Slovenci, spominjajte se Velikovške šole!

ranjkega očeta na tako odličen način, menda vendar le prepričati, da Slovenci nismo toli zlobni ljudje, da bi se nas moralo zatirati in preganjati kar na milost in nemilost, kakor to delajo vedno in povsod naši ljubeznivi nemški nasprotniki, za katerimi tudi on nič ne zaostaja. Ne zahtevamo in tudi ne pričakujemo, da bi se g. dr. Krainz nam na ljubo prelevil iz Savla v Pavla, vendar pa ga prosimo, naj se vsikdar takrat, kedar bi se po nepotrebnem moral zaleteti v nas, spomni na svojega blagega slovenskega očeta in na njegove slovenske čestilce — pa mu bo gotovo ložeje postalo pri srcu. Ako je on postal po poznejši vzgoji drugačega političnega prepričanja, nego ga je imel njegov oče, ki je bil znan kot poštenjak od nog do glave, mu mi tega ne zamerimo; nikakor pa naj ne pričakuje, da se bomo mi Slovenci kdaj odrekli svojim pravicam njemu na ljubo in se pokorili pretiranim nečloveškim zahtevam njegove stranke. Zato naj bode g. dr. Krainz zagotovljen, da ga bomo o prilikah, kedar se bode zopet postavil na noge proti nam Slovincem in se oglašal proti našim vsestransko opravičenim in postavno zajamčenim pravicam, vsikdar spominjali na to, da on ni čist in pristen Nemec, nego da teče po njegovih žilah precejšen del slovenske krvi.

Dopisi.

Iz Možice. (Zborovanje.) V nedeljo dne 30. sept. je bilo dvoje zborovanj katoliškega-političnega društva: eno zjutraj pri g. Stoparju v Možici, drugo popoldne pri Matevžu v Črni. Na zborovanjih sta govorila g. deželni poslanec Grafenauer in gosp. vikar Podgorc. Obisk je bil dober; vzlasti v Možici so se shoda udeležili skoro da vsi posestniki. Tudi v Črni je bil obisk mnogo-brojen, a bil bi še mnogobrojnější, ko bi ljudje ne bili tako daleč oddaljeni od cerkve. Predpoludnem pridejo k božji službi, popoldne pa ne morejo čakati, ker imajo predaleč domov. Vsekako se je zborovanja udeležilo mnogo ljudi. Na obeh shodih se je izrekla dosedanjemu državnemu poslancu pred. g. stolnemu proštu Lambertu Einspielerju enoglasno popolno zaupanje in srčna zahvala. Upamo, da sta shoda vspodbudila ljudstvo, da se bo rajši udeležilo volitev. Mižica, ki je zadnjič volila z nasprotniki, se morebiti zdaj nagne drugače, ker res liberalna stranka nima več toliko pristašev, kot nekdanj. Pozor kmetje, kedar pridejo volitve, da greste vsi opraviti svojo dolžnost!

Iz Koprivne. (Malo malenkostij.) Pri tukajšnjem kmetu so po noči prijeli popotnika Nemca, ki je bil v Kapli uro ukradel. Prišel je namreč sosed okradenega za njim. S početka je tajil, naposled pa privlekel uro izpod srajce pri vratu. — Žandarji so tudi tukaj iskali ciganko, ki je v Borovljah ukradla dveletno dete, pa zamanj. — Na kvaterni terek so nekateri videli redko žival, lepega jelena, ki so ga lovski psi pripodili iz Bistre par ur daleč. — Bele repe letos tudi ni nikjer, tudi v Solčavi ne. (Zanimalo morda bo koga, da „repa“ v Solčavi pomeni naš krompir, našo repo pa imenujejo „belo repo“.) Črešenj smo pač imeli dosti, a obrati jih ni bilo mogoče, ker ljudj (zdravih) manjka. Še danes, 1. okt., sem jedel sila sladke črešnje. Naši sosedje na Štajerskem imajo po 50 in 100 ali čez črešnjevih dreves. Po več birnov so nekateri črešenj posušili v peči za „malce“. Drug še bolj čistan sad, ki sam raste in za katerim letajo ženske kot čebele po cvetju, so črnice. Vino bi še znali vsi delati, piti bi ga tudi hoteli, celo zelo hvalijo ga, a kaj, ko mora „cuker“ biti. Previdnost ni lastnost ljudi, prej skrbeti kmet ne mara nič, če ga količkaj stane. Sevé, časa tudi ni črnice nabirati. Nekaj sto litrov črničevega vina smo napravili, pa mislim nič kaj več kot žganja. (V Solčavi pa je en sam kmet napravil štiri polovnjake vina). Žganje črničev se v Koprivni vsako leto kuha. Kuhajo kmetje in še več ženske, ki imajo časa in želé kaj skupiti. Vem, da ga pet sto litrov pojde letos deloma med svet, deloma v domača grla. — 27. septembra užil sem v koči slovenskega planinskega društva pod Ojstrico zadnje mleko, ki je pa šlo že v sir. Samo kože in ovce so se še pasle nižje v planini. — Poželo se je od velike gospojnice do kvaterni nedelje vse. Otava je vsled stanovitne suše zaostala, pa jesen je prijetna.

Iz Spodnjega Roža. (Železnica.) Povsod v Rožu že zidajo železnico; posebno pa jo bodo, ko pridejo dolgi večeri? Seveda le z jezikom, za zdaj enkrat! In sicer tako-le: „Lukamatija“ žvižga ponosno, samozavestno po dolini. Za njo dolga vrsta bogato obloženih vozov: Kar tuji svet rodi, časti, vse bo videl in kupoval Rožan. Kar on sam pridelá, bo izročil tujcem kar na mestu in za gotov denar; po kar je moral prej svoje živinče neusmiljeno gnati na daljni trg, bo basal iz zakladov, nakopičenih na kolodvoru; kar je zopet s trudom tiščal med svet po klancih in hribih, pluvajoč in kolneč, bo dal lahko in hitro za listič in denar je hitro v roki. — Kjer zdaj stojijo prhle bukve, za-

starele lipe, dvigala se bodo poslopja iz kvadrov. Kjer zdaj životari kak gostilničar ter dela včasí edinemu gostu celi večer kratek čas, tako da luči več porabi, kot pa razkošnost gosta nese, bodo prostorne „restavracije“ z lepimi dvoranami in „saloni“, kjer bodo lahkonomi natakariji ali pa beloročne natakarike švigale od gosta do gosta, od mize do mize; gospod „rastavratér“ pa se bo koračil ponosno po salonu; kajti tujcev: bogatih Angležev, radodarnih Rusov bo vse polno; koliko denarja bodo pustili Rožanom! — Glavna stvar pa bo še le duševni napredek; železnica bo Rožane še le malo zmešala: Rožna dolina zvezana s Trstom, Dunajem, Prago, Berlinom, adrijanskim morjem! Kakšna blesteča imena! Tako bo imel prebrisani Rožan dovolj priložnosti — učiti se. Marsikateri nadarjeni fant, ki zdaj koze pase, bo stopal potem ošabno po železniški progi — s plavo ali celo z rdečo kapo! Železnica nese! bodo zavriskali duinarji, ki bodo služili 20 ali celo 25 grošev, namesto dosedanjih — 5. Kjer je železnica, tam je dela dovolj. Lep zaslužek, gotov denar. Poleti kopanje, po zimi — sneg! Tudi kmet bo vesel, če mu bodo marsikateri neplodoviti, kameniti rob odkupili za drag denar — „sicer ga ne dam!“ In še le fužine in obrtnija! Saj vse le cveti, kjer je železnica. Morda pa iztaknejo modri tujci še kje premog, srebro ali zlato! Bog vé, kaj tiči v naših barih in gorah. — Sem torej z železnico! Naj država enkrat tudi na Koroško pogleda. Saj posebno mi Slovenci nikdar ne dobimo kaj mastnejšega od visoke vlade! Torej poslanci! So pa tudi modri Rožani, ki z glavo zmajajo, če slišijo besedo: železnica. Priznajo sicer velikanski pomen te zveze med jugom in severom: že davno bi morala biti! Toda za rožno dolino in za kmetški stan v njej, posebno pa za slovenski živelj, bo železnica lahko nevarna, škodljiva. Le vprašajmo se, komu bo železnica v korist, in za odgovor dobimo: vsem drugim, le kmetu ne. Tisti, ki imajo čas in denar, se bodo lahko za zabavo vozili na vse kraje. Tisti, katerim kmetško delo mrzi, posebno delo na polju — in teh je veliko — bodo tudi pozdravili železnico. Ali kaj kmet? Prvi dan, ko začnejo delati progo, bodo leteli vsi posli k železnici. Kmet pa delaj sam in navrh še druge redi. Njegovi pridelki na polju, v hlevu, bodo li mogli premagati in zadušiti tujo konkurenco? Ogerska moka, kranjsko meso, hrvatske svinje, in kaj še le žito! Z železnico pa tudi pride novodobni duh, brezbožnost, razkošnost, lahkost, napuh in gizdavost, ošabnost tujcev, vpoštevjanje tujega, zaničevanje domačega itd. Nova poslopja bodo zidali gotovo le tujci. Ti bodo potegnili ves dobiček, ves denar na se. In kjer se bogati tujec vgnezdí, si sprede mreže! Njim bo torej železnica denar vozila, pluga kmetu pa ne bo vlekla.

Iz Bistrice v Rožu. (Pretepi) so novejši čas v naši dolini na dnevnem, ali bolje rečeno, na nočnem redu. Ni še dolgo od tega, kar ste poročali o takem žalostnem dogodku v Kapli ob Dravi, in že zopet se je zgodilo nekaj sličnega v Svečah. Po noči 30. sept. so tam nekateri fantje pretepli Arnejčevega sina tako, da je obležal. Napadli so ga z noži in ga smrtno ranili v trebuhu in na ramah. Napadenega so prepeljali v celovško bolnišnico, kjer je kmalu umrl. — V Podgori so pri tepežu hlapcu Dajčmanu izbili levo oko. Pa še reci kdo, da ne „napredujemo“!

Iz Sveč. (Naša požarna bramba) je dobila novo shrambo za svoje orodje. Novo poslopje je v nedeljo dne 30. sept. slovesno blagoslovil naš vč. g. župnik J. Schuster. Nagovore sta imela g. Krassnigg iz Svetne vasi in župan g. Rinner. Prišli so k slavnosti gasilci iz Bistrice, Podsinjevasi, Svetnevasi, Borovelj, Podljubelja in Bajtiš. Slavnost so končali z neizogibnim — plesom!

Iz Beljaka. (Raznoterosti.) Izvošček Pristaner šel je nedavno na polje po travo z vozom, na katerem sta sedela dva še mala otroka. Na potu mu prideta dva z opeko obložena voza naproti, od katerih zadene drugi voz z opeko, ker ni imel posebnega vozača, tako nesrečno ob voz z otroci, da sta padla oba otroka pod kolesa vozov z opeko. Prvemu je šlo kolo čez glavo, ter je bil takoj mrtev, drugi je pa težko, vendar ne smrtno nevarno, poškodovan. Omenjenega otroka so drugi dan, ko je bil pokopan, zopet izkopali in ga preiskavali. — Na tukajšnji gimnaziji se je oglasilo letos izvanredno veliko učencev. Slišal sem večkrat v dijaških letih, da beljaška gimnazija vedno trpi na sušici, ker se število dijakov vedno bolj krči. Ali letos prišlo je v prvi razred nad 70 učencev, česar Beljačani še ne pomnijo. Žalibog, da so med njimi samo trije Slovenci. Slišal sem, da so zopet nekateri Slovenci vpisali svoje sinove, ne vem ali iz neumnosti, ali iz nevednosti, ali iz strahu, za Nemce. To je še neki podedovani narodni greh koroških Slovencev. Sram bilo take izdajice! — V petek dne 28. septembra vstavil se je v Beljaku drugi jubilejni romarski vlak iz Dunaja v Rim. Bilo je okoli 150 duhovnov in ravno toliko drugih romarjev. Duhovniki so ob 1/25. uri zjutraj izsto-

pili in po raznih beljaških cerkvah maševali, točno ob 1/7. uri pa so se zopet odpeljali proti Pontablu, kjer jih je čakal že romarski vlak iz Gornjega Avstrijskega s škofom Doppelbauerom.

Novičar.

Na Koroškem.

(Reklamirajte volilno pravico!) Podlaga pravičnih volitev so pravični volilni zapisniki! V najbližnjem času se razpoložijo po občinah zapisniki volilcev za državnozborske volitve. Rodoljube s tem pozivamo, da te zapisnike povsod ter natančno pregledajo, in kjer treba ob pravem času reklamirajo volilno pravico! Glejte, da nobeden naših volilcev ne izostane iz volilnih zapisnikov!

(Novi natis „Cecilije“ I. del.) Že dolgo let je pošel I. del priljubljene „Cecilije“ skladatelja Ant. Foerster-ja, katero je bila l. 1883. izdala družba sv. Mohorja. Mnogo se je povpraševalo po novi izdaji, katere je prepotrebna zlasti za naše cerkvene pevske zборе. Odbor družbe sv. Mohorja se je zato odločil, da družba prvi del „Cecilije“ na novo izdaja, in sicer v popravljenem in izpopolnjenem ponatisku, tako da bo nova izdaja ustrezala cerkvenim in tudi drugim, zlasti dijaškim pevskim zborom. Nova „Cecilija“ bode obsegala: 1. Mašne pesmi, in sicer pomnožene; latinski „Requiem“, prav lahek za en glas s spremljevanjem orgel ali za mešani zbor; razne pesmi za cerkvene čase, za blagoslov, več „Tantum ergo“, kakor so bili že v stari „Ceciliji“, samo da se nekatere pesmi izpustijo, oziroma z boljimi in lahkimi nadomestijo. 2. H tem pridejo obhajilne pesmi, Marijine ter pesmi za godove raznih svetnikov. Izbrale se bodo pa samo najprimernejše pesmi, in sicer tudi nekaj novih, ker je drugih dosti v II. delu „Cecilije“, kateri se v družbeni zalogi še vedno lahko dobiva. 3. Obseg nove izdaje bo nekako isti kakor stare, molitvenik pa se izpusti. — Cena knjigi bo ista, kakor je določena za II. del, t. j. 1 krona. Gospode družbene poverjenike, pevovodje in vse, ki bodo novo knjigo potrebovali, uljudno in nujno prosimo, da odboru družbe sv. Mohorja čim prej, vsaj pa do novega leta naznanijo, koliko iztisov bodo potrebovali pevske zbori in posamezniki po raznih krajih, da se more določiti naklada ponatiska.

(Najvišji dar.) Cesar je dovolil pogorelcem pri sv. Magdaleni pod Beljakom 1600 kron podpore.

(Duhovske zadeve.) V celovškem duhovnem semenišču je letos 49 bogoslovcev, in sicer 22 Slovencev ter 27 Nemcev. Na novo je vstopilo v I. letnik 12 bogoslovcev, in sicer gg.: Ig. Glinig iz Pliberka, Fr. Gritschacher iz Št. Petra v lesu, J. Guggenberger iz Mute, J. Knolz iz Zgornjega Dravograda, R. Krappinger iz Kotarč, J. Miklavč iz Vogrč, A. Patterer iz Kirchbacha, A. Sadjak iz Rinkol pri Šmihelu, H. Sedlak iz Maribora, Franc Smodej iz Šmartna pri Celju, B. Streiner iz Gradesa, J. Watzinger iz Sovodja. 9 imenovanih je bilo prej v „Marijanišču“. — Za predstojnico Elizabetinskega samostana v Celovcu je izvoljena č. m. Angelina Zemrosser. — Na c. kr. učiteljsku v Celovcu je imenovan za suplenta veronauka gosp. G. Weiss, stolni vikar v Celovcu. Mesto vero učitelja na istem zavodu je razpisano do 10. decembra t. l. — Župnijski izpit delajo od 9. do 11. t. m. gg.: Mat. Riepl, Štef. Singer, Ant. Vogninec, J. Rogl, Mih. Ressler, Ferd. Maier, R. Pitterle.

(Osebnostne novice.) Profesor celovške gimnazije, č. g. o. Norbert Lebinger, je dobil častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje. — Prestavljeni so gg. učitelji: H. Bohrmann iz Prevalj v Šmohor, A. Has iz Tropelj v Št. Pavelj ob Zili, J. Koch iz Riž v Šmohor, A. Kovačič iz Sel v Velikovec. Nastavljeni so za podučitelje gg. kandidati: J. Ahac v Domačalah, J. Lulek na Suhi, U. Pečnik v Kotljah, R. Telčik v Prevaljah, H. Glaser v Borovljah, Marija Hill na Brdu, L. Brölich v Slov. Šmihelu. V pokoj je šel učitelj g. Greg. Žvikaržič v Slov. Šmihelu; službi se je odpovedal g. učitelj Fr. Florian v Borovljah. — G. Dav. Zwitter je imenovan avskultantom pri okrožnem sodišču v Celju.

(Kmetijske zadeve.) Po uradnem izkazu z dné 3. t. m. je peraečica pri svinjah v sledečih občinah: Mali Št. Vid (3 hlevi), Kirchbach (1); svinjska kuga v občinah: Bistrica v Rožu (3), Grabštanj (34), Trdnjavo (5), Št. Rupert (1), Mostič (1), Št. Vid (4). — Raiffajzenovih posojilnic, katere so v zvezi dež. odbora, je na Koroškem 65. — Pouk za ribiče napravi kmetijska družba od 23. do 25. nov. v Vrbi. — V prvi letnik kmetijske šole so sprejeli 23 učencev. — V Volšbergu bo od 14. do 17. okt. razstava sadja.

(Volilno gibanje.) V mestni skupini Beljak bo zopet kandidiral dr. Steinwender, ki je to naznanil s posebnim pismom do županov svojega volilnega okraja. — V kmečkih občinah Beljak-Borovlje sta doslej imenovana kot kandidata Janih iz Borovlj in dež. posl. Oraš iz Dol. Sedaj se je oglašil še tretji „nemški“ kandidat, župan Franc Ehrlich iz Ukev. — Dne 7. okt. je imela nemško-nacionalna stranka zaupen shod v Celovcu. Kolikor je doslej znano, so sklenili: ustanoviti deželni volilni odbor z okrajnimi pododbori ter sklicati na dan 11. nov. nemški „parteitag“ v Celovec. Kandidatov še niso proglasili. — Socijalni demokrati bodo v peti kuriji, kakor nekateri poročajo, postavili nasproti dr. A. Lemisch-u kot svojega kandidata posestnika E. Tušnik-a (Od kod?). Drugi pravijo, da bo kandidiral črevljar Eich iz Beljaka, in v spodnjekoroških mestih soc. dem. Bierkopf.

(Drobiž.) Deželni zavod za slaboumne (idiote) v Celovcu so slovesno otvorili dné 4. t. m. Nj. eks-celencia knezoškof in deželni predsednik sta imela primerne nagovore. — V Porečah ob jezeru je bilo letos 3270 tujcev (lani 3193). — Pri „Šlepeju“ ob Celovcu se je dné 1. okt. ustrelil nek pivovar. — Pogorelo je dné 26. sept. posestvo Fr. Hojnika p. d. Frica v Grobljah blizu Otmanj. — Razpisano je do 25. okt. učiteljsko mesto v Selah.

Po drugih slovenskih deželah.

(O naših listih.) Uredništvo izvrstnega našega leposlovnega lista „Dom in Svet“a je prevzel po prerani smrti kanonika dr. Fr. Lampé-ta njegov stricnik g. dr. Evgen Lampé. List svojim čitateljem prav toplo priporočamo. — Uredništvo lista „Südsteirische Post“ je prevzel g. župnik v pok. F. S. Šegula. Upamo, da se list pod novim uredništvom zopet povspé do ugleda in veljave, katero je imel nekdanj!

(Za družbo sv. Cirila in Metoda ter Prešernov spomenik.) Litijske Slovenke dale so napraviti prav lične podobe dr. Fr. Prešerna v svetlostku na trd papir v velikosti kabinete fotografije. Kdor pošlje s pošto nakaznico ali v pismenskih znamkah najmanj 45 vin. gospej Terezini Svetec v Litiji (Kranjsko) v gori označeni namen, dobi z obratno pošto tako podobo, ki bo gotovo primeren kinč vsake slovenske hiše zlasti zdaj, ko se bliža 100letnica rojstva tega našega velikega pesnika.

(Radi dveh kron.) V Gradcu je na gradu neznan lopov napadel 67letnega godca Steinschererja in ga smrtno ranil, hoteč ga oropati. Preiskal je smrtno ranjenemu godcu vse žepe, a našel je samo dve kronici. Ko so se približali ljudje, je lopov zbežal.

(Drobne novice.) V Šoštanju je umrl gosp. notar Kačič, vnet Slovenec. — V Celju so se pričele slovenske gledališčne predstave dné 7. t. m. — Umetniška razstava v Ljubljani se podaljša. Dne 21. okt. prirede tja Štajerci skupen izlet. — Rogaško Slatino je letošnje poletje obiskalo 2900 oseb. — V Ljubljani so dobili svojo meščansko godbo. — V Bovecu je umrl ondodni dekan, g. Illovar. — Odvetnik in urednik socijalno-demokratskega lista „Avanti“ v Trstu, Rihard Camber, je bil na ukaz državnega pravnika aretovan. — Za siromake in dobrodelne namene v Gorici je podaril cesar ob priliki svojega obiska 7800 kron. — Konzul Al. Pogačar, po rodu in mišljenju Slovenec, je premeščen iz Kaire v Jeruzalem.

Križem sveta.

(Kako ugodnost imajo na Nemškem kmečki sinovi kot vojaki?) Radi dragih delavskih močij se dovoli za časa žetve vojakom, ki so sinovi večjih kmečkih posestev, večtedenski dopust. Te ugodnosti so navadno deležni 2. in 3. leto službujoči vojaki.

Gospodarske stvari.

Ogerska vlada in kmetijstvo. Kako ume ogerska vlada pospeševati kmetijstvo, kažejo med drugim vzorna gospodarstva. Ta se napravljajo pri večjih posestvih v obsegu 11-5 do 13. ha z državno podporo. Lastnik takega posestva dobi gospodarske stroje, plemeno živino, sadno drevje in trte, kakor tudi podporo za popolno ureditev pohištva, hleva in gnojišča. Skozi 5 let dobiva tudi umetna gnojila, semena, časopise, često celo denarne nagrade. Takov gospodar pa je zavezan gospodariti po natančno načrtanem in preje določenem gospodarskem načrtu. Ta gospodarstva nadzorujejo posebni nadzorniki. Doslej je urejenih v 18. komitatih (okrajih) 18 vzornih gospodarstev.

Izborna krmilo za kokoši je po leti sveža detelja in po zimi deteljino seme; detelja ima namreč v sebi one snovi, koje kokoš za tvorbo jajec najbolj potrebuje, namreč dušik in apno. 100 kg deteljinega sena ima v sebi toliko apna, kolikor ga puta potrebuje za lupine dveh sto jajec. Dalje vsebuje deteljino seno 10% čiste beljakovine, dočim je ima kuruza le 9-38%, ječmen 9-20%, oves 9-8%,

pšenica 10-5% in hrani v sebi 7 krat toliko fosforja in 10 krat toliko žvepla nego turšica. Za pičo se priredi detelja ali seno ali na kratko zrezano ali razmočeno, eno uro pred pokladanjem se v gorki vodi spari in polaga bodisi samo zase ali pa še bolje pomešano s kuhanim krompirjem kot mehko krmilo.

Kako ohraniš češplje sveže do Božiča? Češplje trgaj ob suhem dnevu in pusti jih ležati 2 do 3 dni na suhem, zračnem kraju, da se uleže. Na to se pokladajo zvrstoma med moko ali otrobi v sod, tako da sad ne dotika sadu; na najvišjo vrsto češpelj potrese se vrsta obtrobov kakih 5 cm na debelo. Polni sodek se pa dobro zapre in na suhem kraju, kjer ne zmrzuje, shrani. Tako prirejene češplje dado se sveže 3 do 4 mesece ohraniti. Predno jih rabiš, se oplaknejo, razlože na rešetke in drže malo časa nad soparo (nad vodo v piskercu z vrelo vodo); s tem pridobe zopet svojo prirojeno barvo. Da češplje ne smejo biti poškodovane, se razume samo od sebe. — Koliko bi se stržilo lahko za češplje, ako bi se tako hranjene prodajale pred svetim večerom! „Nár. Gosp.“

Tržne cene.

V Celovcu, dné 8. oktobra 1900.

Ime blaga	na birne		na hektolitru		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	—	—	—	—	— konjev
rž	10	32	12	90	— pitana vola
ječmen . . .	8	—	10	—	6 vprežnih volov
oves	4	82	6	2	4 junce
turšica . . .	8	16	10	20	63 krav
pšeno	14	—	17	50	— telic
fižol (rdeč) .	13	86	17	32	— pitanih svinj
krompir . . .	1	80	3	24	— prasec
deteljino seme	—	—	—	—	
ajda	8	30	10	37	

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 260 K do 288 K, krave po 80 K do 320 K.

Sladko seno je meterski cent po 4 K 60 v do 5 K — v, kislo seno po 3 K — v do 4 K 40 v, slama po 3 K 20 v do 4 K — v.

Promet je bil slab.

Velikovec, dné 3. okt. Prignali so: 36 volov, 64 krav, 5 telic, 3 teleta, 78 ovc in 96 svinj. Prometa ni bilo radi bližajočih se živinskih sejmov v Grebinju in Dobrlivasi.

Št. Vid ob Glini, dné 1. okt. Prignali so: 1600 konjev, 900 repov goveje živine, 40 ovc, 10 koz. Promet je bil zelo živahen, cene visoke. Bilo je mnogo tujih kupcev. Sejem je bil jako dobro obiskan.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vlozna številka; d. ob. = davčna občina.)

Celovec. Dne 27. okt. Leiternikova kmetija v Porečah ob jezeru, vl. št. 14., d. ob. Poreče. Cena 29.398 kron, najnižja ponudba 19.599 kron.

Velikovec. Dne 27. okt. ob 11. uri p. d. Kramarjevo posestvo vl. št. 40., d. ob. Zgornje Krčanje. Cena 2400 kron, najnižja ponudba 1600 kron.

NAZNANILA.

Jakob Petschounig, usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4., med gostilno „pri Kleeblatt-u“ in Kopper-jevo prodajalnico.

Kdor hoče dobro, trdno in zoper mokroto stanovitno usnje, naj se obrne k meni, kjer mu bodem povsem s svojo **veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja**, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni postregel. — Prodajam tudi vsakovrstno čevljarstvo orodje. — Izdelujem in prodajam najizvrstnejšo mast za čevlje. — Kupujem vsakovrstne živinske kože za stroj.

Slavno občinstvo uljudno vabim na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe ter je opozarjam, četudi se je roba splošno podražila, se pri meni dobiva po stari ceni.

Pozor! Gospodarji!

„Gloria“ redilna krma za konje, zabranjuje boleznim, vzdržuje konje močne in iskre.

„Gloria“ začimbna krma za govedo, pospešuje prebavljanje, čisti kri, zboljšuje in množi mleko.

„Gloria“ prašek za žrtje in pitanje svinj, povzroča, da svinje rade jedó, da se nabira meso in mast.

„Gloria“ mlekarski prašek za krave, pospešuje izločenje mleka in odstranjuje napake mleka.

1 veliki zavitek velja K 1.20, mali K 0.70, 5 kg v zavitku za poskus po pošti K 5.— poslano iz Dunaja.

Bartelj-evo klajno apno, neobhodno potrební dodatek h krmi za mlado, molzno in brejo živino, v slučaju, da živina liže, da ima kostne bolezni itd. 5 kg. za poskus K 2.—, 100 kg. K 22.— iz Dunaja.

Vaselinovo mazilo za usnje. Kopitna mast iz jelenorožnega olja. Štedilni kolomaz itd.

Navodilo brezplačno.

MIHA BARTHEL in sodr., DUNAJ X.

Občuje se slovenski.

Neobhodno potrebno za gospodarstvo!

Dr. Rosa balzam

za želodec,

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI,

je že 30 let splošno znano **domače zdravilo**, katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lahko odvaja. Pri rednemu vporabljanju ojačuje prebavne organe in je drži v pravem toku.

Velika steklenica 2 kroni, mala 1 krono.

Ako se prej vpošlje 2.56 K, pošlje se velika steklenica, in za 1.50 K mala steklenica franko na vse postaje avstro-ogerske države.

Pozor! Vsi deli zavoja imajo zraven natisnjeno in zakonito priznano varstveno znamko.

Pražko hišno zdravilo,

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI,

je staro, najprej v Pragi uporabljavano hišno zdravilo, katero vzdržuje rane čiste in jih tudi obvaruje nečistobe ter ublažuje deluje na vročino ter bolečine.

V škatljah po 70 in 50 v, s pošto 12 v več. Ako se vpošlje 3.16 K, se pošljejo $\frac{4}{1}$ škatljice, za 3.36 K $\frac{6}{2}$ škatljice, za 4.60 K $\frac{6}{1}$ škatljice, za 4.96 K $\frac{6}{2}$ škatljice franko na vse postaje avstro-ogerske države.

Pozor! Vsi deli zavoja imajo zraven stoječo in zakonito priznano varstveno znamko.

Glavna zaloga: **lekarne B. Fragner-ja**, c. in kr. dvornega zalagatelja, „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, št. 333.

Po pošti se razpošilja vsak dan.
Zaloge v lekarnah Avstro-Ogerske.

Slovenci! Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Nove litanije

presv. Srca Jezusovega

s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu se dobivajo v **tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu**. 25 komadov stane 45 kr. (poština 5 kr.); 50 komadov 80 kr. (poština 10 kr.); 100 komadov 1 gld 40 kr. (pošt. 15 kr.).

Dr. Alojzij Krant,

odvetnik v Celovcu,

na benediktinskem trgu št. 4., I. nadstropje.

Uradne ure so od $\frac{1}{2}$ 9. do 12. ure zjutraj in od 3. do 6. ure popoldne.

Ob nedeljah je pisarna zaprta.

➔ Za porabo sadja. Za pridelovanje vina. ➔

Stiskalnice za sadni mošt za grozdno vino

s stalno delujočim dvojnimi tiskalom in uravno stiskanja „Herkules“. Jamčimo za najvišjo zmogljivost, do 20 odstotkov višje, kakor pri vseh drugih stiskalnicah.

Sadni in grozdni mlini. Stroji za obiranje sadja.

Popolne naprave za pridelovanje mošta, stalne in za prevažanje. Stiskalnice in mlini za pridelovanje sadnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, lupilce in rezalnice, najnovejše **samodejne patent-brizgalnice** za grozdje in rastline „Syphonia“, izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši, najbolj izvrstni in priznani najbolj sestavi

PH. MAYFARTH & Comp.

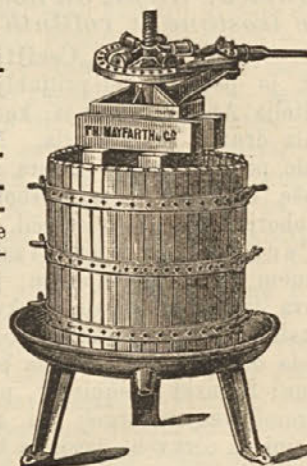
c. kr. izključlj. privilegirana

tovarna poljedelskih strojev, livarna in plavž na par.

Dunaj, II/1 Taborstrasse št. 71.

Obdarovani z nad 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Obširni ceniki in mnoga priznana pisma se delijo zastoj. — Zastopniki in prekupci strojev se iščejo.

Kathreiner

je samo pravi v znanih

Kathreinerjevich zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za prevaranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava
je najokusnejša, kakor tudi edino zdrava in zraven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava
bode z veseljem in z vedno raztočem učinkom v stotisoč družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava
je tam, kjer se zavoljo zdravja bobova kava prepove, najboljši nadomestek.

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu izšel je:

Mali Katekizem ali krščanski nauk,
cena 15 kr.

in

Veliki Katekizem ali krščanski nauk,
cena 40 kr.

Izvirnik potrdili so vsi avstrijski škofje, zbrani na Dunaju dne 9. aprila 1894.

Visoko c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje ju je pripustilo z odlokom z dne 28. marca 1898, št. 7200, kot učno knjigo

Srednji Katekizem ali krščanski nauk,
cena 32 kr.,

potrjen od vis. c. kr. ministerstva za uk in bogočastje z odlokom z dne 30. aprila 1898, št. 9940, kot učna knjiga.

Za obila naročila se priporoča

tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Brady-jeve

želodčne kapljice

(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane . . . 40 kr.
Dvojnata steklenica . . . 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom **C. Brady** in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis **C. Brady**.

Želodčne kapljice lekarnarja **C. Brady**

(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijaceljske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis **C. Brady**.

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.